

somhed. Iøvrigt havde og Rescr. 5te Marts 1811 § 17 og kongl. Res. 6te Juni s. A. tidligere givet nye Regler for de Revselser, som Inspecteuren over Viborg Tugt- og Forbedringshuus kunde anvende, men som ikke kunde være til Hinder for, at en mere udstrakt Myndighed kunde udøves af den samlede Inspection under Approbation af Stiftsøvrigheden.

I Genhold til hvad der saaledes er udvirket, antage vi, at, om end Tugthuset i Horsens maatte komme i Brug uden at nogen Lov om den sammes Bestyrelse tilkommende Straffemyndighed er udkommen, vil denne Bestyrelse dog have en i Forholdets Natur hjemlet og ved Lovgivningens bestemte Erkjendelse bekræftet Forpligtelse og Berettigelse til at anvende de til god Huusordens Opretholdelse fornødne Tyngsmidler. Herved kan den dog paa ingen Maade gaae udenfor Grændserne af de Straffe, der ved Pl. 1813 og Resolutionerne af 1834 og 1841 ere betegnede som de yderste, hvortil sliq straffende Myndighed kan gaae, hvorimod det maa ventes, at den nye Straffeanstalts bedre Indretning vil have til Folge, at det sjeldnere vil blive nødvendent at gjøre Brug af de i oftnævnte Bestemmelse hjemlede Legemsrevselse. Da der saaledes, saavidt skjønnes, ikke fra nogen Side vil flyde nogen Ulempe af, at det forelagte Lovudkast tilbageholdes, saa kunne vi, med Hensyn til de iøvrigt derimod anførte Grunde, ikke tilraade dets Vedtagelse.

Med Hensyn til Lovudkastets enkelte Paragraffer, har Udvalget fundet følgende at bemærke:

ad § 1.

Udvalget formener, at den under Litr. b foreskrevne legemlige Revselse af indtil 27 Slag Kat, Tapp eller Rotting ikke bør bringes i Anvendelse paa Mandspersoner mellem 15 og 18 Aar, men at disse bør revses paa samme Maade som Udcastet bestemmer med Hensyn til Fruentimmer. I Genhold hertil foreslaaes, at 15 i anden Linie forandres til 18, og at Ordene: „og Mandspersoner imellem 15 og 18 Aar“ indskydes efter 15 Aar i 3die Linie.

Udvalget anseer det onskeligt, at den legemlige Revselse, som maa bringes i Anvendelse paa Børn af Dvindesjønnet, tildeles dem af

Fruentimmer og under qvindeligt Tilsyn, men har ikke fundet det nødvendigt at optage nogen Bestemmelse desangaaende i selve Loven, da de fornødne Forfrister i saa Henseende upaatvivleligt vilde blive givne af vedkommende Bestyrelse.

For at forebygge Misforstaaelse, anseer Udvalget det rettest, at der i Litr. c mellem „der“ og „affones“ indskydes: „med lovbefalet Mellemfrist“.

Da Berøvelse af Arbejde ikke sjeldent har vist sig at være en virksomere Straf end Straffearbejdets Skjarpelse, og det samme endvidere gjaelder med Hensyn til Forbud mod at anvende den ved Overarbejde erhvervede Fortjeneste til andre eller flere Fødemidler, end de reglementerede, formener Udvalget, at det vil være hensigtsmæssigt at føie til den under Litr. d givne Bestemmelse: „efter Omstændighederne uden Arbejde eller Tilladelse til at anvende den ved Overarbejde erhvervede Fortjeneste til andre eller flere Fødemidler, end de reglementerede“.

Endvidere holder Udvalget for, at en Bestemmelse bør optages om, at enhver Fange, der underkastes en legemlig Revselse, umiddelbart derefter bør indsættes i eensomt Fængsel og forblive sammesteds indtil den følgende Dag. Man antager nemlig, at det ikke vil være uden gavnlig Indflydelse paa saadanne Fangers fremtidige Opsørsel, at Leilighed gives dem til upaavirkede af deres Medfangers Nærvarrelse og Uttringer, at tænke over det af dem udviste Forhold og de Folger, samme har draget efter sig. Udvalget foreslaaer saaledes, at der til denne Paragraph føies: „Enhver Fange, som underkastes saadan Revselse, bør umiddelbart derefter hensættes i eensomt Fængsel indtil den følgende Dag.“

Endelig formene vi, at denne Paragraph bør sluttet med følgende Forfrist:

„Det er iøvrigt en Selsfølge, at legemlige Revselse i Almindelighed først vilde være at anvende, hvor mildere Midler, saasom Trettesættelse eller Hensættelse i nogen Tid i Enkelt-Celle have vist sig utilstrækkelige“.

Ved § 2 har Udvalget Intet fundet at bemærke.